

En français
anné au premier

EX 1117 7

Legislative Series

Περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 5351 ὡς καὶ τῶν ἐν ἰσχύι σχετικῶν διατάξεων τῶν νόμων ΒΧΜΣ, 2447, 491, 4823 καὶ τοῦ Ν.Δ. τῆς 12/16 Ἰουνίου 1926 εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμον, φέρον τὸν ἀριθ. 5351 καὶ τὸν τίτλον «περὶ ἀρχαιοτήτων».

№ 32-5351 → № de loi en des lois
Loi 5351/32

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Sur les Antiquités"

Ἐχόντες ὅπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 55 τοῦ νόμου 5351 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπι τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 5351 ὡς καὶ αἱ ἐν ἰσχύι διατάξεις τῶν νόμων ΒΧΜΣ 491, 2447, 4823 καὶ τοῦ Ν.Δ. 12/16 Ἰουνίου 1926 κωδικοποιῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμον φέρον τὸν ἀριθμὸν 5351 καὶ τὸν τίτλον «περὶ ἀρχαιοτήτων» ἔχον ὡς ἔπεται:

Περὶ ἀρχαιοτήτων καθόλου.

Ἄρθρον 1.

Πάντα τὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἰοισδήποτε Ἐθνικοῖς κτήμασιν, ἐν ποταμοῖς, λίμναις καὶ ἐν τῷ πνυθμένῳ τῆς θαλάσσης, πρὸς δὲ ἐν δημοτικοῖς, μοναστηριακοῖς καὶ ἰδιωτικοῖς κτήμασιν εὐρισκόμενα ἀρχαῖα, κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων καὶ ἐφεξῆς, εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Κράτους. Κατ' ἀκολουθίαν τὸ δικαίωμα καὶ ἡ φροντίς περὶ ἀναζητήσεως καὶ διασώσεως τούτων ἐν δημοσίοις Μουσείοις ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος.

Πᾶσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐέργεια ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (ἄρθρ. 1 ν. ΒΧΜΣ').

Ἄρθρον 2.

Ἀρχαῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 1 λογίζονται πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἔργα τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, Γλυπτικῆς, Γραφικῆς καὶ οἰασδήποτε καθόλου Τέχνης οἷον παντοῖα οἰκοδομήματα καὶ ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα, λίθοι μετὰ γλυφῆς τινος ἐκ τῶν μνημείων τούτων προερχόμενοι καὶ βάρβα, ὕδραγωγεῖα, ὁδοί, τείχη, τάφοι, λαξεύματα, ἀγάλματα, ἀνάγλυφα, εἰδώλια, ἐπιγραφαί, ζωγραφίαι, ψηφιοθετήματα, ἀγγεῖα, ὄπλα, κοσμήματα καὶ ἄλλα ἐξ οἰασδήποτε ὅλης ἔργα καὶ σκευή, δακτυλιδόλιθοι, νομίσματα. Καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ δὲν ἐξαιροῦνται τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου (ἄρθρ. 3 ν. ΒΧΜΣ').

Άρθρον 3.

Εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς τῶν κτημάτων ἐν οἷς εὐρίσκονται ἀρχαῖα παρέχεται ἢ κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα ἀποζημίωσις ἢ ἀμοιβή. Εἰς δῆμονες, κοινότητας καὶ Μονὰς οὐδεμία παρέχεται ἀποζημίωσις ἢ ἀμοιβή (ἄρθρ. 2 ν. ΒΧΜς').

Άρθρον 4.

Τὰ ἐν τοῖς σκευοφυλακείοις ἱερῶν Μονῶν φυλαττόμενα καὶ μὴ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν λατρείαν ἀρχαῖα ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια καὶ πολύτιμα ἀρχαῖα χειρόγραφα, περὶ τῆς μεγάλης ἀξίας καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καλλιτέρας φυλάξεως καὶ συντηρήσεως τῶν ὁποίων ἤθελε γνωματεύσει ἐπιτροπὴ καταρτιζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἐκ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, μελῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλων εἰδικῶν, κατατίθενται πρὸς φύλαξιν καὶ συντήρησιν εἰς τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον ἢ εἰς τὰ τοπικὰ Μουσεῖα.

Ἡ κυριότης τῶν Μονῶν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων τούτων διατηρεῖται καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὸ Μουσεῖον (ἄρθρ. 41 ν. 5351).

Άρθρον 5.

Ὁ γινόμενος καθ' οἰονδήποτε τρόπον κάτοχος ἀρχαίου, ὀφείλει ἐντὸς δεκαπενθημέρου, ἀφ' ὅτου περιῆλθεν τὸ ἀρχαῖον εἰς τὴν κατοχὴν του, νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀρχαιολογικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν, ἢ εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Τμήμα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, καθιστῶν συνάμα γνωστὸν τὸν τρόπον τῆς ἀποκτήσεως τοῦ ἀρχαίου καί, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὸν τόπον ἐν ᾧ εὐρέθη τοῦτο. Μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ ἀρχαίου ὁ κάτοχος δύναται νὰ φυλάξῃ ὁ ἴδιος τὸ ἀρχαῖον ἢ νὰ τὸ πωλήσῃ εἰς ἄλλον ἐντὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος τῆς περιφερείας ἢ ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἄλλος ἀνώτερος ἀρχαιολογικὸς ἐπάλληλος ὀφείλουσιν ἐντὸς κατὰ τὸ δυνατόν βραχέος χρονικοῦ διαστήματος, νὰ ἐξετάσωσιν καὶ περιγράψωσιν ἀκριβῶς τὸ ἀρχαῖον. Ἐὰν τὰ δηλούμενα ἀρχαῖα ἔχουσιν μικρὰν ἐπιστημονικὴν σπουδαιότητα καὶ πολὺ μικρὰν ἢ οὐδεμίαν ἐμπορικὴν ἀξίαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου, ἀριθμοῦνται ταῦτα ἀπλῶς καὶ περιγράφονται, καταλείπονται δὲ εἰς τὴν ἐλευθέρῃ χρῆσιν τοῦ κατόχου. Τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως κατατεθῶσι καὶ φωτογραφίαι τῶν ἀρχαίων τούτων.

Ἐὰν ὁ κάτοχος τοῦ ἀρχαίου εἶναι ἔμπορος ἀρχαιοτήτων, τὸ Ὑπουργεῖον δύναται, προκειμένου περὶ ἀρχαίου ἀξίου λόγον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου, νὰ προβαίνει εἰς ἀναγκαστικὴν ἀγορὰν τοῦ ἀρχαίου, τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὀριζομένης, ἂν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία μεταξὺ τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κατόχου τοῦ ἀρχαίου, κατὰ τὸν ἐν τῇ 2α παραγράφῳ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος Νόμου, ὀριζόμενον διαιτητικὸν τρόπον. Εἰς τὸν κάτοχον καταβάλλεται μόνον τὸ ἥμισυ τῆς οὕτω ὀριζομένης τιμῆς (ἄρθρ. 1 ν. 5351).

Ἄρθρον 6.

Κάτοχος ἀρχαίων παραλείψας νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 δηλώσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀριζομένης προθεσμίας, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀφ' ἧς ἐγένετο τοιοῦτος, τιμωρεῖται διὰ προστίμον 500 ἕως 2.000 δραχμῶν. Ἐὰν δὲ ἡ δηλώσις ἐγένετο μετὰ δύο μῆνας τιμωρεῖται διὰ προστίμον 1.000 ἕως 4.000 δραχμῶν. Ἐὰν μετὰ τὸ δίμηνον καὶ πρὸ τῆς δηλώσεως ἀνακαλυφθῇ κατ' ἄλλον τρόπον ὁ κατέχων τὸ ἀρχαῖον, σὺν τῇ ποινῇ ἐπιβάλλεται καὶ δήμεσις τοῦ ἀνακαλυφθέντος ὑπὲρ τῶν Μουσείων τοῦ Κράτους.

Ὁ ἐπὶ σκοπῷ παρανόμον διαθέσει τοῦ ἀρχαίου παραλείψας πέραν τοῦ διμήνου νὰ δηλώσῃ τὴν κατοχήν τούτου τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μέχρι 6 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 1.000 - 4.000 δραχμῶν (ἄρθρ. 2 ν. 5351).

Ἄρθρον 7.

Ὁ νομίμως ἐργαζόμενος ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ ἀνακαλύψας ἐν αὐτοῖς ἀρχαῖα, ἐὰν δηλώσῃ τὴν ἀνακάλυψίν του ταύτην ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀρχαιολογικὴν ἀρχὴν, λαμβάνει ὡς ἀμοιβὴν τὸ 1/2 τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὸ δημόσιον περιορισμένων ἀρχαίων. Ἐὰν οὗτος παρέλειπε νὰ κάμῃ τὴν δηλώσιν, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ διμήνου, οὐδεμίαν λαμβάνει ἀμοιβήν. Ἐὰν ὅμως παρέλειπε νὰ κάμῃ τὴν δηλώσιν πέραν τοῦ διμήνου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 15 ἡμερῶν ἕως 6 μηνῶν (ἄρθρ. 3 ν. 5351).

Ἄρθρον 8.

Ἐὰν ἐπάχουσι ἢ εὐρεθῶσι τεχναίως ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι ἀρχαῖα κτίρια ἢ ἄλλα ἀρχαῖα μὴ δυνάμενα νὰ μετακινηθῶσιν, ἐὰν εἶναι ἀξία λόγον καὶ πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν, ὁ κύριος τοῦ κτήματος ἀμείβεται μόνον διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ χώρου, ὃν τὸ ἀρχαῖον καταλαμβάνει, ἐκτιμωμένον τοῦτον κατὰ τὴν ἀνωτάτην τρέχουσαν ἀξίαν ὁμοίων κτημάτων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἠϋξημένην κατὰ 10%. Εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα τὴν ἀρχαιότητα, εἴτε οὗτος εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης, εἴτε ἄλλος τις νομίμως ἐργαζόμενος ἐν τῷ κτήματι, δύναται ἐὰν οὗτος δηλώσῃ τὴν εὐρεσιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν νὰ δοθῇ ἀμοιβή τις ἀνάλογος τῆς σπουδαιότητος τοῦ ἀρχαίου.

Κάτοχος κτήματος ἐν τῷ ὁποίῳ ἦθελον εὐρεθῆ ἀρχαῖα μὴ δυνάμενα νὰ μετακινηθῶσιν καὶ παραλείψας νὰ δηλώσῃ ταῦτα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 ὀριζομένης προθεσμίας, τιμωρεῖται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 6 καὶ κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ διακρίσεις ποινῶν (ἄρθρ. 7 ν. 5351).

Ἄρθρον 9.

Περὶ τοῦ διατηρητέου ἀκινήτου ἀρχαίου ἀποφαίνεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δηλώσεως αὐτοῦ ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει

εύρίσκεται ούτος ἐν ἀμφιβολία, ἐπιτροπή ἐκ τριῶν ἐφόρων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως. Μετὰ πάροδον διμήνου ἀπὸ τῆς δηλώσεως εὐρέσεως τοῦ ἀρχαίου, ἐὰν δὲν ἐλήφθη ἀπόφασίς τις περὶ αὐτοῦ, ὁ ἰδιοκτῆτης δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παρακώλυσιν τῆς χρήσεως τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ. Παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δηλώσεως τῆς εὐρέσεως τοῦ ἀρχαίου, ἂν δὲν ἐλήφθη εἰσέτι ἀπόφασίς τις περὶ αὐτοῦ, ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ὡς μὴ διατηρητέον. Ὁ ἀρμόδιος ἀρχαιολογικὸς ἔφορος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν προσήκουσαν ἐνέργειαν πρὸς ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων πρὸς ἀπόφασιν περὶ τοῦ διατηρητέου ἀκινήτου ἀρχαίου.

Ἐὰν εἶναι ἀνάγκη δοκιμαστικῆς σκαφῆς πρὸς ἐξακριβῶσιν τῆς σπουδαιότητος ἀκινήτου ἀρχαίου, δύναται ὁ ἀρχαιολογικὸς ἔφορος ἢ ὁ ἐπιμελητῆς νὰ προβαίῃ ἀμέσως εἰς ταύτην γνωρίζων τοῦτο τῷ Ὑπουργεῖῳ, καὶ συνεννοούμενος περὶ τῆς δαπάνης (ἄρθρ. 8 ν. 5351).

Ἄρθρον 10.

Εἰς πάντα ἰδιώτην ἢ δημόσιον ἐπάλληλον, ὑποδεικνύοντα τὴν παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων περὶ δηλώσεως κατοχῆς ἀρχαίων, παρέχεται ὡς ἀμοιβὴ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ παραβάτου τῆς διατάξεως πληρωνομένου προστίμου, ἢ ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ 1/2 ἢ 1/4 τῆς ἀξίας τοῦ ἀρχαίου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου (ἄρθρ. 4 ν. 5351).

Ἄρθρον 11.

Ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν ἀρχαιοτήτων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ἢ ὑπὸ ἐπιτροπῆς δύο ἐφόρων ἀρχαιοτήτων, οἵτινες δύναται νὰ μὴ εἶναι μέλη τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου, καταρτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὴν ἐκτίμησιν ἀρχαιοτήτων μικρᾶς σπουδαιότητος δύναται νὰ ἀναθέτῃ ὁ Ὑπουργός, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς τοὺς ἀρμόδιους ἀρχαιολογικοὺς ἐφόρους. Προκειμένου νὰ ἀποζημιωθῇ ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ δημοσίου δι' ἀγορὰν ἢ διὰ πρόσχησιν καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀρχαίου, ἂν ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένη τιμὴ τοῦ ἀρχαίου δὲν γίνῃ ἀποδεκτὴ, σφιστάται ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ἰδιώτου, ἑνὸς ἐφόρου ἀρχαιοτήτων ἢ Λιευθентόυ Μουσείου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ ἑνὸς τρίτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἡτις ὀρίζει κατὰ πλειοψηφίαν ἀνεκκλίτως τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρχαίου.

Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ πλειοψηφία κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς τιμῆς ἀρχαίου ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, τὴν τιμὴν τοῦ ἀρχαίου ὀρίζει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔχων ὑπ' ὄφει τὴν ὑφ' ἐκάστον τῶν τριῶν μελῶν ὀρισθεῖσαν τιμὴν (ἄρθρ. 6 ν. 5351).

42880

Άρθρον 12.

Πᾶς κάτοχος ἀρχαίων ἀξιολόγων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐφόρου ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας ὡς πρὸς τὴν ἔκθεσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν προκειμένου περὶ ἀποτροπῆς προφανοῦς κινδύνου. Ἄν ὁ κάτοχος διαφωνεῖ πρὸς τὸν ἀρχαιολογικὸν ἔφορον ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῶν ἀρχαίων ἢ ὡς πρὸς τὰ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ ἐφόρου μέτρα συντηρήσεως, δύναται νὰ ἀναφέρηται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ κρίνει τελειωτικῶς (ἄρθρ. 22 γ. 5351).

Άρθρον 13.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμου δραχμῶν 500 - 6.000 ὁ δι' οἰαςδήποτε ἐνόμου πράξεως ἐν ζωῇ μεταβιβάζων τὸ παρ' αὐτοῦ κατεχόμενον ἀρχαῖον, ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως περὶ τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως εἰς τὸν ἀρμόδιον ἀρχαιολογικὸν ἔφορον. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ πρὸς δὴ ἢ μεταβίβασις, εἰὰν παρέλειπεν αὐτὸς τὴν τοιαύτην δήλωσιν.

Ἡ ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως γενομένη μεταβίβασις εἶναι ἄκυρος (ἄρθρ. 5 γ. 5351).

Άρθρον 14.

Ὁ ὑποδείξας οἰαδήποτε ἀρχὴ ἀποκαλυφθέντα πον ἀγνωστα ἀρχαῖα, ἢ ἐπιδείξας τόπον ἐν ᾧ ὑπάρχον ἀρχαῖα καὶ συντελέσας οὕτω εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἀρχαίων, δύναται νὰ λαμβάνῃ ἀμοιβὴν ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀρχαίων καὶ τῆς συνδρομῆς ἣν παρέσχεν κατ' ἐκτίμησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου. Ἡ τοιαύτη ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ 1/4, οὐδ' ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαίων (ἄρθρ. 9 γ. 5351).

Περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἀρχαίων.

Άρθρον 15.

Ἀρχαῖα εἰσάγονται ἀνεμποδίστως εἰς τὸ Κράτος, ἀλλὰ ἅμα τῇ εἰσαγωγῇ αὐτῶν ἐν τῷ Τελωνεῖῳ ὑποχρεοῦται ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὰ δηλώσῃ, ἄλλως θεωροῦνται αὐτὰ ὡς εὐρεθέντα ἐν Ἑλλάδι.

Π. Δ. θέλει κανονίσει τὰς διατυπώσεις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀρχαίων καὶ τὰ τῆς δηλώσεως αὐτῶν (ἄρθρ. 25 γ. 5351).

Άρθρον 16.

Ὁ εἰσάγων ἀρχαιότητος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφείλει μετὰ τῆς δηλώσεως εἰσαγωγῆς νὰ δηλώσῃ καὶ τὴν χρηματικὴν ἀξίαν, ἣν ἀποδίδει εἰς ταύτας, καὶ

ἂν προτίθεται νὰ κρατήσῃ ταύτας ὁ ἴδιος ἢ νὰ τὰς πωλήσῃ ἢ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον (ἄρθρ. 26 ν. 5351).

ἄρθρον 17.

Ἡ πώλησις βραδύτερον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εὐρισκομένων ἐν τῷ Κράτει ἀρχαίων, ὀφείλει πρὸ τῆς πράξεως νὰ δηλοῦται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου 200-5.000 δραχμῶν.

Τὸ Δημόσιον προτιμᾶται ἐπὶ ἴση τιμῇ. Ἄν δὲ τὰ οὕτω πωλούμενα ἀρχαῖα δὲν ἀγορασθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται φόρος 10% ἐπὶ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως (ἄρθρ. 27 ν. 5351).

ἄρθρον 18.

Ἡ ἐξαγωγή ἐκτὸς τοῦ Κράτους τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαχθέντων ἀρχαίων εἶναι ἐλευθέρη (ἄρθρ. 28 ν. 5351).

ἄρθρον 19.

Ἐκτὸς τοῦ Κράτους δύναται νὰ ἐξάγωνται ἀρχαῖα ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὴν ἐξαγωγήν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐξάγοντος εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου ἀρχαιολογικῶν ἀπαλοτριώσεων τὸ ἥμισυ τῆς ὀριζομένης ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς τῆς ἀρχαιότητος ἐν τῇ αἰτήσει περὶ παροχῆς ἀδείας ἐξαγωγῆς. Οἱ ἐξάγοντες ἀρχαῖα πωληθέντα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς περιττὰ διὰ τὰ Μουσεῖα τοῦ Κράτους πληρώνουσι κατὰ τὴν ἐξαγωγήν 5% ἐπὶ τῆς τιμῆς, εἰς ἣν ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ ἀρχαῖον.

Τὸ δημόσιον δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγήν οἰοδύποτε ἀρχαίων, ὀφείλει ὁμοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν ζητηθῇ παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγωγήν νὰ ἀγοράσῃ τὸ ἀρχαῖον πληρῶνον τὸ ἥμισυ τῆς δηλωθείσης ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως τιμῆς.

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου δύναται νὰ μεταβιβάζεται τὸ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ δικαίωμα τοῦ δημοσίου εἰς ἰδιωτικὸν συλλογέα (ἄρθρ. 49 ν. 5351).

ἄρθρον 20.

Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐξάγων ἢ ἐπιχειρῶν νὰ ἐξαγάγῃ ἀρχαῖα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μηνὸς μέχρι 5 ἐτῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 2 χιλιάδων δραχμῶν. Ὁ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν 2 μηνῶν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ πάντων τῶν ἐν ἄρθρῳ 21 Π.Ν. ἀναγραφόμενων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἐπὶ πενταετίαν, ἂν μὴ

Penal
Code

ipso jure

βραχυτέρος χρόνος ορίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει, ὅστις ὅμως δὲν δύναται νὰ ἦ κατώτερος τοῦ ἔτους.

Τὰ κατασχεθέντα καὶ εἰς ἐξαγωγήν προωρισμένα ἀρχαῖα δημεύονται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐὰν ἡ ἐξαγωγή συνετελέσθῃ καὶ συνεπῶς ἡ δήμευσις εἶναι ἀνέφικτος, καταδικάζεται συγχρόνως ὁ κληροχθεὶς ἔνοχος καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν ὀλοκλήρως τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαχθέντος ἐξενρισκομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ οὐριζόμενα περὶ καθορισμοῦ τιμῆς ἀρχαίων. Δημοσίοι, Δημοτικοὶ ἢ Κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ τοιοῦτοι οἰονδίποτε ἰδρύματος δημοσίου δικαίου ἢ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ, οἰανδίποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχωσιν ἐν τοῖς ἀξιώμασι καὶ τοῖς ὀργανισμοῖς τούτοις, καταδικαζόμενοι ἐπὶ παρανόμῳ ἐξαγωγῇ ἀρχαίων ἐκπίπτουσιν αὐτοδικαίως τῆς ἢν κατέχουσι θέσεως, καθιστάμενοι ἀνίκανοι ἰσοβίως πρὸς ἀνάκτησιν πάσης τοιαύτης (ἄρθρ. 51 γ. 5351).

ἄρθρον 21.

Εἰς ιδιώτας ἢ δημοσίους ὑπάλληλους συνελοῦντας εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ἀρχαιοτήτων παρανόμως ἐξαχθέντων ἢ προοριζομένων καταφανῶς πρὸς παράνομον ἐξαγωγήν καὶ ὑποδεικνύοντας τοὺς ἐνόχους τῆς πράξεως, παρέχεται ἀμοιβὴ οὐχὶ κατωτέρα τοῦ 1/4 οὐδ' ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῆς ἀρχαιοτήτος, ἀναλόγως τῆς παρασχεθείσης συνδρομῆς (ἄρθρ. 52 γ. 5351).

ἄρθρον 22.

Τιμωρεῖται ὡς συνεργὸς διὰ φυλακίσεως ἐνὸς μηνὸς μέχρι δύο ἐτῶν ὁ ἐν γνώσει παρασχὼν οἰανδίποτε συνδρομὴν ἢ βοήθειαν εἰς ἐξαγωγήν ἀρχαιοτήτων (ἄρθρ. 53 γ. 5351).

Περὶ ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν.

ἄρθρον 23.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ καταρτίσωσιν ἰδιωτικὰς συλλογὰς ἀρχαίων δι' ἀγορᾶς ἀρχαίων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσιν ἄδειαν πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, δυναμένου νὰ χορηγήσῃ ταύτην μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου λαμβανομένην κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν (ἄρθρ. 29 γ. 5351).

ἄρθρον 24.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἀκριβῆ περιγραφικὸν κατάλογον συνοδευόμενον μὲ φωτογραφίας τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἀρχαίων. Ἀντίγραφον τούτου ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἅμα τῷ καταρ-

τισμῶ τῆς συλλογῆς, ἢ καθ' ἑξαμηνίαν ὡς πρὸς τὰ νέα προσκτίματα τῆς συλλογῆς των. Ἐδικαιολόγητος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου παράλειψις τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀντιγράφου τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 100-1.000 δραχμῶν, ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου. Ἐν ἐπαναληφθῆ ἢ ὡς ἄνω παράλειψις τὸ πρόστιμον διπλασιάζεται. Τῇ αἰτίσει τοῦ ιδιώτου τὸ δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ καταρτίσῃ αὐτὸ τὸν κατάλογον (ἄρθρ. 30 ν. 5351).

ἄρθρον 25.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι πᾶσαν ἐνκολίαν εἰς τοὺς ἔχοντας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰδικὴν ἄδειαν πρὸς μελέτην καὶ φωτογραφίαν τῶν ἀρχαίων, ἣτις παρέχεται μόνον εἰς ἐπιστήμονας εἰδικοὺς ἀρχαιολόγους ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς πρώτης δημοσιεύσεως πάσης νεωστὶ ἐμφανιζομένης ἀρχαιότητος ἔχει ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς εἰς τὴν συλλογὴν ὁ ιδιώτης κάτοχος, δυνάμενος νὰ διαθέτῃ τοῦτο κατὰ βούλησιν. Τοῦτο δὲν ἰσχύει ὡς πρὸς τὰ ἀρχαῖα τὰ ὁποῖα εὐρέθησαν ἐν ἀνασκαφῇ ἐνεργηθείσῃ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τινος τῶν ἐν αὐταῖς ὀριζομένων ἀρχαιολόγων, ὅστις ἔχει ἐπὶ μίαν τριετίαν τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν κάτοχον τοῦ ἀρχαίου διδόμενα δικαιώματα περὶ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως (ἄρθρ. 31 ν. 5351).

ἄρθρον 26.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς ἀξιολόγους συλλογὰς ὀφείλουσι καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Ὑπουργείου, γινομένην μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου νὰ παρέχωσι ἐνκολίαν ἐπισκέψεως τῆς συλλογῆς. Δύνανται ὅμοις οὗτοι νὰ ζητήσωσιν ἵνα ἡ εἴσοδος εἰς τὴν συλλογὴν ἐπιτρέπεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ δικαιώματος εἰσόδου, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου ὀρίζεται μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου (ἄρθρ. 32 ν. 5351).

ἄρθρον 27.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ἀρχαίων ὡς καὶ πᾶς κάτοχος ἀρχαίων ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα νὰ κατασκευάζωσι φωτογραφίας ἢ ἄλλας πρὸς ἐμπορίαν ὠρισμένας εἰκόνας τῶν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένων ἀρχαίων καὶ νὰ πωλῶσι ταύτας. Τῶν φωτογραφιῶν τούτων δύο ἀντίτυπα ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Ὑποχρεοῦται ὁ συλλογεὺς νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ κατασκευάζηται φωτογραφία ἀρχαιότητος τῆς συλλογῆς τὸν προκειμένον νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν (ἄρθρ. 33 ν. 5351).

ἄρθρον 28.

Οἱ ἔχοντες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ὡς καὶ οἱ κάτοχοι ἀρχαίων ἰδιῶται, δέ-

42 88c

34 ?
γανται μόνοι να κατασκευάζωσιν άδεία του 'Υπουργείου και υπό την επίβλεψιν αρχαιολογικοῦ έφόρου γύφισα έκμαγεία των υπό αυτών κατεχομένων αρχαίων και να πωλώσι αυτά. Έκάστον έκμαγείον δίδεται εις τό δημόσιον εν αντίτυπον δωρεάν (άρθρ. γ. 5351).

Άρθρον 29.

Άπαγορεύεται εις πάντα άλλον ή επανάληψις των υπό κατοχίων ιδιωτικῶν συλλογῶν ή άλλων κατοχίων αρχαίων κατασκευασθέντων έκμαγείων ως και φωτογραφιῶν, και ή πώλησις επί ποινή 500-2.000 δραχμῶν (άρθρ. 35 γ. 5351).

Άρθρον 30.

Προκειμένον να πωληθῶσιν εν 'Ελλάδι καθ' οιοδήποτε τρόπον αρχαία προτιμῶνται επί ίση τιμή μετά τό δημόσιον οί κάτοχοι ιδιωτικῶν συλλογῶν. Επίσης δύνανται οί έχοντες ιδιωτικὰς συλλογὰς να κρατῶσι τὰς κατά τό 17 άρθρον του παρόντος νόμου πρὸς εξαγωγήν ώρισμένης αρχαιότητος πληρώνοντες την υπό των εξαγωγέων οριζομένην τιμήν, όταν δέν θέλη τό δημόσιον να κρατήσῃ ταύτας.

Επιτρέπεται επίσης ή μετά των ξένων μουσειῶν ανταλλαγή πολλαπλῶν αρχαιοτήτων με αντίστοιχον αξίας αρχαιότητος εκ των μουσειῶν τούτων, άποφαινομένης περι τῆς αξίας τούτων τῆς εν τῷ άρθρῳ 11 του παρόντος νόμου επιτροπῆς (άρθρ. 36 γ. 5351).

Άρθρον 31.

Πᾶσα πώλησις αρχαίων εύρισκομένων εν ιδιωτικῇ συλλογῇ γίνεται μετ' άδειαν του 'Υπουργείου Παιδείας ειδικῶς εκάστοτε δι' εκαστον αρχαιον παρεχομένη. Συλλογεὺς πωλίσας αρχαιον άνευ άδειας του 'Υπουργείου τιμωρεῖται δια χρηματικῆς ποινῆς 5.000 έως 50.000 δραχμῶν ή δια τῆς ποινῆς ταύτης και φυλακίσεως ενός μηνὸς μέχρι δύο ετών. Τό πωληθέν αρχαιον κατάσχεταί υπό του Δημοσίου και κατατίθεται εις τό Μουσείον. Τό Δημόσιον δύναται να αγοράζῃ πᾶσαν πρὸς πώλησιν υπό συλλογέως παρεχομένην αρχαιότητα πληρώνον τό ήμισιν τῆς προσφερομένης εις τοῦτον τιμῆς (άρθρ. 37 γ. 5351).

Άρθρον 32.

Ο αγοράζων αρχαία παρ' ανεγνωρισμένον συλλογέως οφείλει να δηλώσῃ τοῦτο εις τό 'Υπουργεῖον άμα τῇ αγορᾷ, παραλείπων δέ να πράξῃ τοῦτο τιμωρεῖται δια προστίμον 500-2.000 δραχμῶν (άρθρ. 48 γ. 5351).

Άρθρον 33.

Οί κάτοχοι ιδιωτικῶν συλλογῶν ως και οί κάτοχοι αρχαίων οφείλουσι να

ζητήσωσιν άδειαν του 'Υπουργείου εν η περιπτώσει θέλουσι να μετακινήσωσιν αρχαίον τι των υπ' αυτών κατεχομένων από πόλεως εις πόλιν της Ελλάδος. Το 'Υπουργείον δύναται να απαγορεύση την μετακίνησιν η να υποδείξη τον τρόπον, καθ' ον οφείλει να γίνη αυτη αν δια της μετακινήσεως δύναται να κινδυνεύση η ασφάλεια η η συντήρησις της αρχαιότητος (άρθρ. 39 ν. 5351).

Άρθρον 34.

Το 'Υπουργείον της Παιδείας δύναται μετ' απόφασιν του αρχαιολογικού συμβουλίου, λαμβανομένην δια πλειοψηφίας των τριών τετάρτων (3/4) των παρόντων ν' άκυροί δοθείσαν άδειαν προς καταρισμόν ιδιωτικής συλλογής.

Εν τοιαύτη περιπτώσει ο συλλογεύς δύναται μεν να κατέχη τα αρχαία της συλλογής του, αλλά δεν έχει τα παρεχόμενα υπό του παρόντος νόμου πλεονεκτήματα εις τους συλλογεύς (άρθρ. 40 ν. 5351).

Περί ανασκαφών.

Άρθρον 35.

Ανασκαφάς προς εύρεσιν αρχαίων η εξερεύνησιν αρχαιολογικών τόπων ενεργεί το 'Υπουργείον της Παιδείας 1) δια παντός έχοντος τριετή αρχαιολογικήν υπηρεσίαν εφόρον αρχαιοτήτων, 2) δια παντός άλλον συγκεντρούντος τα αναγκαία εφόδια κατά απόφασιν του αρχαιολογικού συμβουλίου, λαμβανομένην δια πλειοψηφίας των 3/4 των παρόντων.

Τήν άδειαν προς εκτέλεσιν ανασκαφών παρέχει το 'Υπουργείον Παιδείας μετ' έγκρισιν του αρχαιολογικού συμβουλίου. Η γνωμάτευσις προκειμένου περι συνεχίσεως ανασκαφής περιττεύει εκτός εάν δι' οιονδήποτε λόγον ο 'Υπουργός νομίση ότι πρέπει να ερωτηθῆ εκ νέου το Συμβούλιον (άρθρ. 10 ν. 5351).

Άρθρον 36.

Ελληνικά επιστημονικά καθιδρύματα, ιδία δε η εν Αθήναις αρχαιολογική 'Εταιρεία, δύναται μετ' άδειαν του 'Υπουργείου να εκτελώσιν ανασκαφάς των διευθυντων αυτων λαμβανομένων κατά τα εν τω προηγουμένω άρθρω καθοριζόμενα (άρθρ. 11 ν. 5351).

Άρθρον 37.

Αί εν Ελλάδι έδρευούσαι ξένα αρχαιολογικά σχολαί επιτρέπεται να εκτελώσιν ανασκαφάς επί δημοσίων κτημάτων άδεία του 'Υπουργείου δια των μελών αυτων, αν ταυτα εξετέλεσαν ήδη άλλαχοῦ ανασκαφάς η παρηκολούθησαν επί χρονικόν τι διάστημα την εκτέλεσιν ανασκαφών. Ο αριθμός των κατ' έτος υπό των σχολών εκτελουμένων ανασκαφών δεν δύναται να είναι ανώτερος των

τριών. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐποπτεῖ τὰς ἀσκαφὰς ταύτας δι' ἐνὸς ἐφόρου ἢ ἐπιμελητοῦ ἀρχαιοτήτων, ἢ ἐλλείψει τοιούτων δι' ἄλλον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὀριζόμενον ἀρχαιολόγον ἢ ἐκπαιδευτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπὸ ἐκτάκτως πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκαφῆς προτάσει τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου προσλαμβανόμενον ἐκτάκτον ὑπαλλήλου.

Εἰς ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς προσλαμβανόμενους κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρὸς ἐποπτεῖαν ἀσκαφῶν ὑπὸ ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν ἐκτελούντων παρέχεται ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ ἤμισον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

Τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐκτάκτως προσλαμβανόμενων χάριν τῆς ὡς ἄνω ἐποπτείας ὑπαλλήλων ὀρίζει ὁ Ὑπουργὸς κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου, πληρῶνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν κατὰ τὸν Νόμον 4823 ἀρχαιολογικῶν ἐσόδων (ἄρθρ. 12 ν. 5351).

Ἄρθρον 38.

Οὐδεμία ἄδεια νέας ἀσκαφῆς χορηγεῖται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ ἴδρυμα πρὸ τῆς δηλώσεως αὐτῶν ὅτι ἔληξεν ἢ προηγουμένως δοθεῖσα ἄδεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἄλλης ἀσκαφῆς (ἄρθρον 13 ν. 5351).

Ἄρθρον 39.

Ἄδεια πρὸς ἀσκαφὰς ἐν ἰδίῳ κτήματι παρέχεται καὶ εἰς ἰδιώτας ἀλλὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἀσκαφῶν τούτων ἔχει μόνος ὁ ἀρχαιολογικὸς ἐφορὸς τῆς περιφερείας ἢ ἐλλείψει τούτου ἄλλος ἐφορὸς ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Εἰς ἰδιώτην ὑποβάλλοντα αἰτήσιν περὶ ἀσκαφῆς ἐν ἰδίῳ κτήματι ὀφείλει νὰ δοθῇ ἄδεια ἐπιχειρουμένης συγχρόνως τῆς ἀσκαφῆς ἐντὸς διετίας. Εἰς οὐδένα ἰδιώτην παρέχεται ἄδεια ἀσκαφῆς ἐν ἀλλοτρίῳ κτήματι.

Τὰ εὐρισκόμενα ἐν τοιαύταις ἰδιωτικαῖς ἀσκαφαῖς ἀρχαῖα περιέρονται εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐκτελέσαντος τὴν ἀσκαφὴν ἰσχύουσι δὲ περὶ αὐτῶν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα ἀρχαῖα ἰσχύουσι αἱ διατάξεις τοῦ 8ου ἄρθρου τοῦ παρόντος (ἄρθρ. 14 ν. 5351).

Ἄρθρον 40.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκαφῆς ἐν ἰδιωτικῷ κτήματι ὁ ἰδιοκτῆτης ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν διευθύνοντα κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τὴν ἀσκαφὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, νὰ διαθέτῃ τὸ κτῆμα κατὰ βούλησιν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀσκαφῆς χωρὶς νὰ δύναται νὰ παρακωλύῃ ἐνεργεῖαν τινὰ τούτου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὸ κτῆμα τούτου, δύναται δ' ὅμως ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου, ἂν νομίσῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη χάριν τῆς ἀσκαφῆς νὰ γίνῃ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τυχὸν ἐνεργουμένη βλαβερὰ εἰς τὸ κτῆμα του ἐργασία.

Ἐπιτροπὴ ἐκ δύο ἐφόρων ἀρχαιοτήτων ἢ μελῶν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ὀριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κρίνει τελειωτικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διακοπτομένης ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ἐργασίας, ἥς διαμφισβητεῖται ἡ σκοπιμότης. Δὲν δύναται ὁμοῦς ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ γίνῃ καταστροφὴ κτιρίου ἢ τεχνικῶς ἀξιολόγου ἐγκαταστάσεως ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου.

Τὸ Ὑπουργεῖον δικαιούται νὰ συνεχίσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὴν ὑπὸ ἰδιώτου ἐπιχειρηθεῖσαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνασκαφὴν ἂν οὗτος δηλώσῃ, ὅτι ἐπιθυμεῖ δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ διακόψῃ ταύτην, ἢ δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς χρήματα.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἰδιώτης οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν γενομένην τυχόν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς βλάβην εἰς τὸ κτῆμα του δύναται νὰ ζητήσῃ. Τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τοιαύτῃ ἀνασκαφῇ εὕρισκομένων ἀρχαίων κατατίθεται ἄνευ οἰασδήποτε ἀποζημιώσεως εἰς δημόσιον Μουσεῖον τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου. Ὁ τρόπος καθ' ὃν θέλει γίνῃ ἡ διανομὴ τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ ὀρισθῇ διὰ Π. Διατάγματος (ἄρθρ. 15 ν. 5351).

Ἄρθρον 41.

Ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνακάλυψιν ἀρχαιοτήτων δικαιούται τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας νὰ ἐνεργῇ οὐ μόνον ἐν Ἐθνικοῖς, Δημοτικοῖς, Κοινοτικοῖς, Μοναστηριακοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδιωτικοῖς κτήμασι.

Δικαιούται δὲ νὰ προβαίῃ εἰς δοκιμαστικὴν ἀνασκαφὴν καὶ ἄνευ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἰδιοκτῆτην καὶ πάντα ἄλλον ἐνδιαφερόμενον διὰ προκηρῦξεως δημοσιευομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποζημιῶν αὐτὸν διὰ τε τὴν στέρησιν τῆς προσωρινῆς χρήσεως καὶ διὰ πῦσαν βλάβην προσγινομένην εἰς τὸ κτῆμα του. Δύναται δὲ νὰ ἐπιληφθῇ τῶν ἀνασκαφῶν εὐθὺς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς προκηρῦξεως. Τοιαῦτα ὁμοῦς δοκιμαστικὰ ἀνασκαφαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπεκαθῶσιν μέχρι κατεδαφίσεως ἢ βλάβης οἰκίας ἢ ἄλλον τινὸς κτιρίου καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δὲν δύναται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ μηνὸς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου (ἄρθρ. 10 ν. 5351).

Ἄρθρον 42.

Ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν ἰδιωτικῷ μὴ ἀπαλλοτριωθέντι ἀναγκαστικῶς, κτήματι, ἀποζημιώνει τὸν ἰδιοκτῆτην μετὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τῇ στέρησει τῆς προσωρινῆς χρήσεως καὶ τῇ βλάβῃ, ἣν ἔνεκα τῆς ἀνασκαφῆς ὑπέστη οὗτος ἐν τῷ κτήματι του, κατ' ἐκτίμησιν γινομένην ὑπὸ τοῦ παρὰ τὴν περιφέρειαν, ἐν ἣ τὸ κτῆμα, οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομίου.

Ὡς πρὸς τὰ ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς ταύταις ἀποκαλυφθέντα ἀκίνητα ἀρχαῖα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ παρόντος νόμου (ἄρθρ. 14 ν. ΒΧΜΣ').

42980

Ἄρθρον 43.

Τὸ ἥμισυ τῶν εὐρισκομένων ἐν ἀνασκαφῇ γενομένη συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον κινητῶν ἀρχαιοτήτων κατατίθεται εἰς Δημόσιον Μουσεῖον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ παραμένει εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτῆτου, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ἢ ἐκπροσώπων αὐτοῦ (ἄρθρ. 17 ν. 5351).

Ἄρθρον 44.

Προκειμένον περὶ ἀνασκαφῆς ἐνεργηθησομένης ἐν ἰδιωτικῷ κτίματι ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἢ ὑπὸ τινος τῶν ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, ἢ μὲν ἀπαλλοτριώσις ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους ἐπὲρ τοῦ Κράτους, τὸ δὲ τίμημα καταβάλλει τὸ ἀνασκάπτων ἴδιον.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνασκαφικῆς ἐργείας μέχρι τῆς τελικῆς δημοσιεύσεως, δεῖ εἶναι ἢ ἀνασκάπτουσα ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἢ ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ νὰ καταβάλλῃ τὴν δαπάνην τῆς κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας συντηρήσεως τῶν ἀποκαλυπτομένων ἐρεπίπων διὰ στηρίξεως τῶν τοίχων καὶ ἐπιχώσεως τῶν λάκκων ἢ διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων. Παράλειψις τῶν ἀνωτέρω συνεπάγεται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου διακοπὴν τῆς ἀνασκαφῆς.

Ἐὰν δὲν ὑπάρχει μουσεῖον ἢ ἄλλο διαθέσιμον κατάλληλον δημόσιον κτίριον πλησίον τοῦ τόπου τῆς ἀνασκαφῆς, ἔχει ὁ ἀνασκάπτων τὴν ἐποχρέωσιν τῆς δαπάνης πρὸς προσωρινὴν ἀσφαλῆ τοποθέτησιν τῶν εὐρημάτων.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν αὐτῶν, τὰ εὐρήματα καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τὰς ὁποίας δὲν ἐκτελεῖ αὐτὸ τὸ δημόσιον, τίθενται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ παρακολουθούντος τὴν ἀνασκαφὴν δημοσίου ὑπαλλήλου, ὅστις εὐθύνεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκτελούντων τὰς ἀνασκαφὰς εἰς τὴν ἀσφαλῆ φύλαξιν αὐτῶν καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν. Μεταφορὰ τῶν εὐρημάτων γίνεται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν ἐπιχειρήσει ἀνάγκη εἰδοποιεῖται μόνον τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς τὴν μεταφορὰς (ἄρθρ. 3 καὶ ἐπ. Ν.Δ. 12/16 Ἰουνίου 1926).

Ἄρθρον 45.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἢ ἐξαγωγή ἐκτὸς τοῦ Κράτους τῶν εὐρημάτων τῶν ἀνασκαφῶν. Μόνον μετὰ τὴν τελείαν ἐξέτασιν καὶ δημοσίευσιν τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτρέπεται νὰ χωρισθῶσι τὰ νομιζόμενα ὡς ἀχρηστα διὰ τὰ Μουσεία τοῦ Κράτους. Ταῦτα δύνανται καὶ νὰ ἐξαχθῶσι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους (ἄρθρ. 3 καὶ ἐπ. Ν.Δ. 12/16 Ἰουνίου 1926).

Περὶ παρανόμων ἀνασκαφῶν.

Ἄρθρον 46.

Ὁ ἄνευ προηγούμενης ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ εἰδοποιή-

σεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ἀρχῆς ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ἐν ἰδίῳ ἢ ἀλλοτρίῳ κτήματι πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως 1 μηνὸς ἕως 2 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 1.000-10.000 δραχμῶν.

Ὁ ἐπὶ τῇ πράξει ταύτῃ καταδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν πλέον τῶν δύο μηνῶν ἐκπίπτει αὐτοδικαίως καὶ πάντων τῶν ἐν ἄρθρ. 21 ποιν. Νομ. ἀναγραφομένων δικαιωμάτων καὶ πλεονεκτημάτων ἐπὶ πενταετίαν, ἐὰν μὴ βραχύτερος χρόνος ὀρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει, ὅστις ὁμως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἐξ μηνῶν.

Τὰ οὕτω ἀποκαλυφθέντα δημεύονται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπὲρ τοῦ δημοσίου (ἄρθρ. 18 ν. 5351).

ἄρθρον 47.

Ἄν ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ Δημοσίου ἀνασκαφὴ γίνεται ὑπὸ τινος ἐν ἀλλοτρίῳ κτήματι, ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ κτήματος θεωρεῖται ὡς γενόμενος κάτοχος τοῦ ἀρχαίου καὶ διατηρεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμον παρεχόμενα δικαιώματα εἰς τὸν εὐρίσκοντα τυχαίως ἐν ἰδίῳ κτήματι ἀρχαῖα, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ἀνασκαφὴ ἐγένεν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ ὅτι δὲν ἠμέλησεν ὁπωσδήποτε οὗτος νὰ παρεμποδίσῃ καὶ νὰ καταγγείλῃ ταύτην ἐγκαιρῶς εἰς τὰς ἀρχάς (ἄρθρ. 19, ν. 5351).

ἄρθρον 48.

Εἰς οἰονδήποτε ἰδιώτην ἢ δημόσιον ὑπάλληλον ὑποδεικνύοντα τὴν ἐκτέλειν ὑπὸ τινος παρανόμων ἀνασκαφῶν καὶ συντελοῦντα εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τιμωρίαν τούτου, ἂν μὲν κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην εὐρέθησαν ἀρχαῖα περιεχόμενα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, δίδεται ὡς ἀμοιβὴ τὸ 1/4 μέχρι τοῦ 1/2 τῆς ἀξίας τῶν ἀρχαιοτήτων κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετὰ γνώμην τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ἀναλόγως πρὸς τὴν σπουδαιότητα τῆς παρασχεθείσης συνδρομῆς πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

Ἐὰν τὰ εὐρεθέντα ἀρχαῖα παραμένουν εἰς τὴν κατοχὴν ἰδιώτου, οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζομένης ἀμοιβῆς, τοῦ ἐτέρου ἡμίσεος πληρωνομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου (ἄρθρ. 20 ν. 5351).

Περὶ προστασίας τῶν ἀρχαίων.

ἄρθρον 49.

Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων ἢ βλάπτων ἀρχαῖα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 500 ἕως 10.000 δραχμῶν. Εἰς ἰδιαιτέρας δὲ βαρεῖας περιστάσεις διὰ φυλακίσεως μέχρι 5 ἐτῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 μέχρι 20.000 δραχμῶν.

Ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ γνώμης τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἐφόρου ἢ τοῦ Ὑπουργείου

της Παιδείας, ενεργοῦντος μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, ἐπιχειρῶν τὴν παραμόρφωσιν ἢ μεταβολὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον τῆς ὄψεως ἀρχαίων κινήτων ἢ ἀκινήτων, τιμωρεῖται διὰ προστίμον 2.000 ἕως 5.000 δραχμῶν.

Τιμωρεῖται διὰ προστίμον 200 ἕως 2.000 δραχμῶν ὁ χρησιμοποιῶν ἀρχαῖα πρὸς οἰανδήποτε ἐπικόλλησιν ἢ ἐπιγραφὴν διαφημίσεως ὡς καὶ ὁ ἐγχαράττων ἐπ' αὐτῶν γράμματα ἢ σχήματα (ἄρθρ. 21 ν. 5351).

Ἄρθρον 50.

Ἀπαγορεύεται ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας 1) ἡ λατομία καὶ σκαφή πρὸς πορισμὸν ὑλικοῦ οἰκοδομῶν καὶ ἀρχαίων ἐρειπίων πόλεων, συνουκισμῶν, νεκροπόλεων καὶ εἰς ἀπόστασιν 500 μέτρων παντὸς ὄρατοῦ ἀρχαίου μνημείου, ὡς καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσβεστοκαμίνον εἰς περιφέρειαν 500 μέτρων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, 2) ἡ πλησίον ἀρχαίου ἐπιχειρήσις ἔργον δυναμῆνον νὰ βλάβῃ αὐτὰ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, 3) οἰαδήποτε ἐργασία ἐπὶ κτιρίων καὶ λειψάνων ἢ ἐρειπίων ἀρχαίων, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐπιφέρει ζημίαν τινά.

Οἱ παραβάται τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ τούτῳ διατάξεων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως πέντε ἡμερῶν μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς 200 ἕως 10.000 δραχμῶν. Ἡ ἐπανόρθωσις τῆς γενομένης βλάβης γίνεται ὑπὸ τοῦ Δημόσιου δαπάνῃ τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν βλάβην.

Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως 2 ἕως 15 ἡμερῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς 100 ἕως 2.000 δραχμῶν οἱ ἐργάται οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὰς ἄνω ἀξιοποίνους πράξεις καὶ οἱ οἰκοδόμοι ἐν γένει οἱ μεταχειρισθέντες λίθους, πλίνθους καὶ ἄλλα ὑλικά προερχόμενα ἐκ τῆς καταστροφῆς ἀρχαίων.

Ἄρθρον 51.

Ἰδιώτης ὅστις παρακωλύεται νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τῷ κτήματί του οἰανδήποτε πρᾶξιν ἀπαγορευομένην διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματός του, ἐὰν δὲ δὲν γίνῃ αὕτη μετὰ πάροδον dietίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὁ ιδιώτης δύναται νὰ διαθέσῃ τὸ κτῆμα του κατὰ βούλησιν. Εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν τοιούτων κτημάτων δύναται τὸ Δημόσιον νὰ προβαίῃ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς dietίας (ἄρθρ. 23 ν. 5351).

Ἄρθρον 52.

Ἐπισκενὴ ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετασκευὴ ἐκκλησιῶν ἢ ἄλλων καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν μνημείων καὶ οἰκοδομημάτων παλαιότερων τοῦ 1830, γίνεται μόνον μετ' ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, παρεχομένην μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

Ὅστις ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ἤθελεν προβῆ εἰς ἐπισκενὴν ἢ ἄλλως

ἤθελε μεταβάλλῃ δι' οἰασδίποτε ἐργασίας τὴν ὄψιν τοιούτου μνημείου ἢ οἰκοδομίσματος, τιμωρεῖται διὰ προστίμου 500-10.000 δραχμῶν καὶ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑπόκειται καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ἢ ἐργολάβος, ὅστις ἤθελεν ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοιαύτης ἐργασίας. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐπιβάλλεται πρὸς τούτοις εἰς τοὺς ἐπευθύνους προϊσταμένους ὑπηρεσιῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, εἰς τὰ ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Μονῶν ἢ εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά Συμβούλια, οἱ ὅποιοι ἤθελον διατάξῃ ἢ ἤθελον ἐπιτρέψῃ νὰ γίνωσιν εἰς τὰ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν ἱστορικά καὶ καλλιτεχνικά μνημεῖα ἢ καὶ ἐκκλησίας ἐπισκευαὶ ἢ ἄλλαι ἐργασίαι μεταβάλλουσαι ὁπωσδήποτε τὴν ὄψιν τούτων.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας δημοσιευομένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως χαρακτηρίζονται τὰ μνημεῖα καὶ οἰκοδομίσματα ὅσα ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν ταύτην.

Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου περὶ τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς παραβάτας τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ποινῆς ἀρχαίται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πράξεως ταύτης, ἰσχύει δὲ ἡ διάταξις αὕτη μόνον πρὸς τὰ ἐν τῷ καταλόγῳ ἢ ταῖς βραδύτερον δημοσιευομέναις προσθήκαις εἰς τούτους περιλαμβανόμενα μνημεῖα.

Τὰς ἐπισκευὰς ὅσαι διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου ἐπιβάλλεται νὰ γίνωσιν εἰς ἀρχαῖα ἢ ἱστορικά κτίρια, ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικά πρόσωπα, ὀφείλουσιν οὗτοι ἀπροφασίστως καὶ ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ἐκτελῶσι ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδεικνυομένων ἔργων, τὸ δημόσιον ἐκτελεῖ τὰς ἐπισκευὰς καταβάλλον αὐτὸ τὴν δαπάνην. Ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει δύναται νὰ καταλαμβάνῃ τὰ εἰς Μονάς, Κοινοτήτας ἢ ἄλλα νομικά πρόσωπα ἀνήκοντα μνημεῖα ἢ καὶ νὰ ἀπαλλοτριωῖ λόγω δημοσίας ἀνάγκης τὰ εἰς ἰδιώτας ἀνήκοντα (ἀρθρ. 15 ν. 2447).

Περὶ πωλίσεως ἀχρήστων ἀρχαίων.

Ἄρθρον 53.

Τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατεχομένων ἀρχαίων, ὅσα κρίνονται ἀχρήστα διὰ τὰ Μουσεῖα καὶ τὰς μικροτέρας συλλογὰς τοῦ Κράτους, δύναται νὰ ἀνταλλάσσωνται πρὸς ἄλλα χρήσιμα πρὸς τὰ Μουσεῖα ἡμῶν ἀρχαῖα ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ καὶ νὰ πωλῶνται, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὀρίσει Β. (sic) Διάταγμα.

Περὶ τῆς ἀχρηστίας τῶν ἀρχαίων κρίνει ὀριστικῶς τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον παμψηφεί. Ἐν ὑπόθεσιν διαφωνία ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ συμβουλίῳ, ἂν μὲν ἡ πλειοψηφία εἶναι κατὰ τῆς ἀχρηστίας, τότε ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου εἶναι τελειωτικὴ, ἂν δὲ ἡ πλειοψηφία εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀχρηστίας, τότε ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν τοῦ συμβουλίου τρεῖς ἐφόρους

42880

ἀρχαιοτήτων, λαμβάνεται δὲ ἐν ταύτῃ ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς ἀχρηστίας, ἂν ψηφίσωσιν ὑπὲρ ταύτης τοῦλάχιστον ἐννέα τῶν παρόντων ἐν τῇ συνεδρίᾳ. Ἐπιπλέον περὶ ὧν τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν θεωροῦνται ἀχρηστα εἰς τὰ Μουσεία καὶ τὰς λοιπὰς συλλογὰς, μόνον μετὰ πάροδον πενταετίας δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου εἰς κρίσιν εἰς τὸ συμβούλιον. Τὸ τίμημα τῶν πωλουμένων ἀρχαίων ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου, αἱ δὲ ἐξ αὐτῶν εἰσπράξεις εἰσέρχονται εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν Ταμεῖον, προοριζόμεναι εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν ἀρχαιολογικῶν χώρων.

Ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως τῶν ἀχρηστῶν ἀρχαίων κανονίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Οἰκονομικῶν (ἄρθρ. μόνον ν. 491, ἄρθρ. 6 ν. 4823).

Περὶ ἐμπορίας ἀρχαίων.

Ἄρθρον 54.

Ἄδεια πρὸς ἐμπορίαν ἀρχαίων ἐντὸς τοῦ Κράτους παρέχεται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου μόνον εἰς ἐμπόρους ἐγκατεστημένους ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἡρακλείῳ Κρήτης.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δύναται ν' ἀρῆται τὴν παροχὴν ἀδείας ἐμπορίας ἀρχαίων εἰς τοὺς καταδικασθέντας διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Νόμου, ἢ εἰς ἐμπόρους, περὶ ὧν ὑπάρχουσι βάσιμοι ἐνδείξεις, ὅτι ἀνεμίχθησαν εἰς ἀρχαιοκαπηλικὰς πράξεις.

Καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἐπαγγελλόμενοι κατόπιν ἀδείας τὸ ἐμπόριον τῶν ἀρχαίων ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι νέαν ἄδειαν πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των.

Οὐδὲν ἀρχαῖον δύναται νὰ διατεθῇ πρὸς ἐμπορίαν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἄδεια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας χορηγημένη μετ' ἀποφασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συμβουλίου.

Εἰδικῶς ἐπιτρέπεται καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐμπορία ἀρχαίων 1) τῶν θεωρηθέντων ὡς εὐτελῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 καὶ ἐπόμενα τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενα, 2) τῶν εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀρχαίων περὶ τῶν ὁποίων ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ 3) τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ὡς περιττῶν διὰ τὰ Μουσεία τοῦ Κράτους ὑπ' αὐτοῦ συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ πωλουμένων ἀρχαίων.

Ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ δηλοῦται ἢ ταυτότης τῶν ἀρχαίων τούτων καὶ θὰ πιστοποιηθῇ ἢ ἀγορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν θὰ κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος (ἄρθρ. 42 ν. 5351).

Άρθρον 55.

Ός έμποροι αρχαιοτήτων χαρακτηρίζονται κατά την κρίσιν τοῦ αρχαιολογικοῦ συμβουλίου εκτός τῶν έχόντων ἴδια καταστήματα πωλήσεως αρχαίων καί οἱ συχνάκις αγοράζοντες καί μεταπωλοῦντες αρχαία καί ἂν δέν ἔχωσιν ἴδια καταστήματα πωλήσεως.

Οἱ έχοντες ἄδειαν σχηματισμοῦ ἰδιωτικῶν συλλογῶν δέν δύνανται νά ἔχωσιν ἄδειαν έμπορου αρχαιοτήτων (ἄρθρ. 43 ν. 5351).

Άρθρον 56.

Οἱ έμποροι αρχαίων ὑποβάλλουσι κατά μήνα πίνακα τῶν αγοραζομένων εκάστοτε ὑπ' αὐτῶν καί πρὸς πώλησιν ὠρισμένων αρχαίων (ἄρθρ. 44 ν. 5351).

Άρθρον 57.

Οἱ έμποροι αρχαίων διατελοῦσιν ὑπὸ τήν διαρκή επίβλεψιν τῆς αστυνομίας καί τῶν αρχαιολογικῶν ὑπαλλήλων, δικαιονόμενοι ὅποτεδήποτε νά ἐλέγχωσι τόν τρόπον τῆς εργασίας τῶν έμπορῶν δι' ἐπιθεωρήσεων (ἄρθρον 45 ν. 5351).

Άρθρον 58.

Ό έμπορενόμενος αρχαία ἄνευ ἀδείας τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 εἰς 25.000 δραχμῶν καί φυλακίσεως 15 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν ἢ διὰ τῆς ἐτέρας μόνον τῶν ποινῶν τούτων (ἄρθρ. 46 ν. 5351).

Άρθρον 59.

Έάν έμπορος αρχαίων τιμωρηθῇ διὰ παράβασιν αρχαιολογικοῦ νόμου, δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ν' ἀφαιρῆται ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἄδεια τῆς εμπορίας (ἄρθρ. 47 ν. 5351).

Άρθρον 60.

Έμποροι αρχαίων δύνανται νά ζητήσωσιν, ὅπως κηρύσσωνται εξαγώγιμα οἰαδήποτε τῶν ἐν τοῖς καταστήμασιν αὐτῶν αρχαίων, καταβάλλοντες εἰς τὸ δημόσιον ὑπέρ τοῦ Ταμείου αρχαιολογικῶν ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τήν πώλησιν τοῦ αρχαίου τὸ ἡμισυ τῆς ὑπ' αὐτῶν δηλουμένης ἀξίας τῶν αρχαίων. Καί ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ παρόντος νόμου (ἄρθρ. 50 ν. 5351).

Άρθρον 61.

Ἰδιῶται κατασκευάζοντες εκμαγεῖα τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμου, ἢ

42850

Κοινότητα κατεχομένων αρχαιοτήτων τιμωρούνται διά χρηματικής ποινής 500 - 20.000 δραχμών και φυλακίσεως 5 ημερών μέχρις 6 μηνών ή και διά της ετέρας μόνον τῶν ποινῶν τούτων (ἄρθρ. 54 ν. 5351).

Ἄρθρον 62.

Προκειμένον νά κατασχεθῶσι παρ' ἰδιώτη ἀρχαῖα ἢ ἐκτέλεσις γίνεται παρόντος ἀρμόδιον ἀρχαιολογικοῦ ἐπαλλήλου τῆς περιφερείας ἢ ἄλλον ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Πρὸς τοῦτο ὀφείλουσιν οἱ ἐκτελοῦντες τὴν κατάσχεσιν ἐπάλληλοι νά γνωρίσωσι τοῦτο ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν ἐπάλληλον ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας. Μεσεγγυοῦχος ὀρίζεται πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὰ δὲ κατασχεθέντα παραμένονσι πάντοτε ἐν ᾧ τόπῳ εὑρίσκονται, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελεν ὀρίσει ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεσεγγυοῦχος.

Προκειμένον νά γίνῃ πλειστηριασμὸς τῶν κατασχεθέντων ἀρχαίων τὸ πρόγραμμα τοῦ πλειστηριασμοῦ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Τὸ δημόσιον δικαιούται νά ἀγοράσῃ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἐκπλειστηριαζόμενων ἀρχαίων πληρῶνον τὸ ἥμισυ τῆς ὀρισθείσης κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν τιμῆς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά κατατεθῶσι τὰ πλειστηριαζόμενα ἀρχαῖα εἰς τὸ Δημόσιον Μουσεῖον. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπάλληλος νά ἀναφέρῃ ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸν πίνακα τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸν ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐκπλειστηρίασιν τῶν ἀρχαίων καὶ ν' ἀναμείνῃ ἐπὶ 15 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ πίνακος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου.

Μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον χάνει τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαγορᾶς, ἐκτὸς ἂν δι' ἐγγράφον του πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπάλληλον ζητήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας μέχρι ἐνὸς μηνός. Εἰς πάσας τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ δικαιολογηθείσας τὸ Δημόσιον ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἢ ὑπὸ ἀντιπροσώπου του ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενον ἐκ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐπαλλήλων (ἄρθρ. 48 ν. 5351).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Αὐγούστου 1932.

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1469/1950

«Περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, αποφασίζομεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

1. α) Ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομημάτων ἐπὶ τόποις χαρακτηριζομένων ὡς ἰδιαιτέρου φυσικοῦ κάλλους (ἐξαιρουμένων τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν) ὡς καὶ ἡ ἐπισκευή, κατασκευὴ καὶ οἰαδίποτε διαρροῦθμισις τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων οἰκοδομημάτων ἢ μνημείων καὶ ἐν γένει κτισμάτων, μεταγενεστέρων τοῦ ἔτους 1830 καὶ β) ἡ ἐπισκευή, μετασκευὴ καὶ οἰαδίποτε ἐσωτερικῇ ἢ ἐξωτερικῇ διαρροῦθμισις, ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἔργων συντηρήσεως οἰκοδομημάτων ἢ μνημείων μεταγενεστέρων τοῦ ἔτους 1830 χαρακτηριζομένων ὡς ἔργων τέχνης χρηζόντων ἐιδικῆς προστασίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἤθελε κριθῆ ἐπιβεβλημένη ἢ θέσπισις ἐιδικῆς προστασίας, ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 52 τοῦ Κωδικ. Νόμου 5351/1932 «περὶ ἀρχαιοτήτων» τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας παρεχομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς διὰ τῆς ἐπομένης παραγράφου ὀριζομένης ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ χαρακτηρισμὸς τόπου τινὸς ὡς παρουσιάζοντος ἰδιαιτέρου φυσικὸν κάλλος ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς ἔργου τινός, ἐκ τῶν ἐπὶ στοιχείων β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς χρηζόντος ἐιδικῆς κρατικῆς προστασίας, ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας, δημοσιουμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην Ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας (Δ/σιν Καλῶν Τεχνῶν), ἀποτελουμένης δὲ 1) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου, ὡς Προέδρου, 2) ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Διευθυντῶν τῶν Διευθύνσεων α) Ἀναστηλώσεως κλπ., β) Καλῶν Τεχνῶν καὶ γ) Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) ἐνὸς ἐκπροσώπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας Τουρισμοῦ ὀριζομένον ἀνά διετίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Τουρισμοῦ, 4) δύο Καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου κατεχόντων τὰς ἐδρας τῆς Κτιριολογίας καὶ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Πορφολογίας, 5) ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν ὀριζομένον.

Loi 1469/50 (2 Août 1950)
Sur la protection des objets d'art
après le 1830.

Cette loi protège aussi
les monuments jusqu'au
19ème siècle.

La loi 5351/32 n'était
pas très forte en ce qui
concernait

ρου ανά διετίαν υπό του Συνλόγου των Καθηγητών αυτής, 6) του Διευθυντού της Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, 7) του Προέδρου του Καλλιτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ 8) ἐνὸς κριτικοῦ τῆς τέχνης ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνεδριάζει προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπιμελημάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας παρόντων τὸ ὀλιγότερον ἐξ ἑκ τῶν μελῶν τῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

Γραμματεὺς τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ὀρίζεται εἰς τῶν Τμηματορχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπιμελημάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐπὶ διετεὶ θητεία.

3. Ἡ διατήρησις, συντήρησις, μεταβίβασις ἢ οἰαδήποτε ἀλλαγὴ τῆς κατὰστάσεως ζωγραφικῶν, γλυπτῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων καὶ ἔργων προηγουμένης βιοτεχνίας ἢ ἀξιολόγον λαϊκῆς τέχνης μεταγενεστέρον τοῦ ἔτους 1830, διὰ τὰ ὅποια ἤθελε κοιτῆ ἐπιβεβλημένη ἢ θέσπισις ἐιδικῆς προστασίας, γίνεται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπιμελημάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, παρεχομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ὀριζόμενης Ἐπιτροπῆς.

Ὁ χαρακτηρισμὸς ἔργων τινὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων ὡς χρήζοντος ἐιδικῆς κρατικῆς προστασίας γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπιμελημάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τῆς διὰ τοῦ ἔδαφίου 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενης Ἐπιτροπῆς δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκδιδομένων Ὑπουργικῶν πράξεων ἔχουσι πλήρη ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς πράξεσι ταύταις ἀναφερομένων οἰκοδομημάτων, τόπων ἢ ἔργων αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ κωδ. Νόμου 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων», ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καθοριζόμεναι κυρώσεις.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐπιμελημάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, εἰς ἃς περιπτώσεις θὰ παρέχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἐγκρίσιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ταῖς παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐργασιῶν κλπ., δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου νὰ ἐπιβάλλῃ τροποποιήσεις εἰς τὰς συντελεσθησομένας ἐργασίας ἢ περιορισμὸς ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν ἢ μεταβίβασιν τῶν εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερομένων ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις περιλήψεως τῶν

κατά τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Νόμου ἐκδιδομένων Ὑπουργικῶν Πράξεων συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως τὴν κύρωσιν ἐκδοθείσης τυχὸν ἀποφάσεως ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐργασιῶν κλπ. ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ὑπουργικῇ πράξει κατονομαζομένων οἰκοδομημάτων, ἀρχιτεκτονικῶν κλπ. ἔργων ὡς καὶ τὴν ἀνάκλησιν οἰασδῆποτε χορηγηθείσης προηγουμένης σχετικῆς ἀδείας.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν μνημείων καὶ οἰκοδομημάτων, παλαιότερων τοῦ 1830 (ἄρθρον 52 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων») δύνανται νὰ ἑπαχθῶσι καὶ κτίσματα ἔχοντα ἱστορικὴν σπουδαιότητα, νεώτερα τοῦ ἔτους 1830 ὡς καὶ ἱστορικοὶ τόποι. Πρὸς τοῦτο δέον προηγουμένως νὰ χαρακτηρισθῶσι ὡς ἱστορικοὶ τόποι διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω χαρακτηριζομένων ὡς ἱστορικῶν οἰκοδομημάτων ἢ ὡς ἱστορικῶν τόπων ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ περὶ καλλιτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν Μνημείων καὶ οἰκοδομημάτων παλαιότερων τοῦ ἔτους 1830 διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων» καὶ τοῦ Ν. 216/1943 «περὶ ὁργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναστηλώσεως».

Εἰδικῶς δὲ προκειμένου περὶ ἱστορικῶν τόπων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ Νόμου 5351.

Ἄρθρον 6.

1. Δι' ἐκάστοτε ἐκδιδομένων Β. Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Δι' ὁμοίων Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται πᾶσαι ἢ ὀρισμένα διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5351 «περὶ ἀρχαιοτήτων» ἐπὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἐνδιαφερομένων τόπων, ἀρχιτεκτονικῶν κλπ. ἔργων.

Ἄρθρον 7-8.

[Ἀναφέρονται στὴ δωρεὴ πρὸς τὸ Κράτος τῶν ἔργων τοῦ γλύπτη Κ. Δημητριάδη].

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Αἰγούστου 1950.